

1905-09-01

SENDER

Harald Slott-Møller

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev.

Sender's location:

Damgaard

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Damgaard I. IX. 1905.

[med blyant i Emil Hannovers hånd:] Slott-Møller

Kjære Hannover

Tak for Artiklen om Mentzel,
jeg kjender den fra Tilskueren,
men jeg har jo en pæn lille
Samling af dine Artikler i
Særtryk, saa jeg takker dels
for Forøgelsen af denne,
dels for den Fornøjelse det
voldte mig at læse Artiklen.

Men der er endnu en
Grund, hvorfor jeg er glad
for at du har sendt mig
den og det er fordi du der
ved har givet mig en
Lejlighed til at skrive til
dig inden vi træffes i
Byen til Efteraaret. –
Det overrasker dig ikke, at
din Omtale af mig i din

[2]

Artikelrække om Foraarsudstil-
lingerne var mig en pinlig
Skuffelse –. Skuffelse fordi
jeg af to Grunde havde ventet
en ganske anden Omtale.
Du husker, at vi bog-
stavelig løb paa hinanden
den første eller én af de
allerførste Dage Udstillingen
var aaben og du sagde
uopfordret til mig "Jeg
synes det er et meget smukt
Billede, du har her oppe"
og vi gik hen foran Bille-
det, og du talte om et og
andet, du ikke syntes om
ved det – uvæsentlige Ting

noget ved Udformningen
og noget ved Penselføringen
– husker du? – Men med
det Kjendskab jeg har til din

[3]

stolte, til Tider næsten stejle
Karakter, føler jeg mig overbe-
vist om, at du ikke vilde
sige noget saadant naar du
ikke mente det – navnlig da
jeg slet ikke havde spurgt
om din Mening – i saa Fald
kunde maaske det bløde
og milde i din Karakter,
dit gode Hjærte faaet dig
til at svare mer hensyns-
tagende[sic] end du strængt
taget mente, – men din
Udtalelse kom uopfordret, –
jeg havde for ikke at gjøre
dig det vanskeligt at svare
slet ikke ført mit Billede
paa Bane. – Ser du
dette er den ene Grund,
hvorfor din Omtale af
Paolo og Francesca skuffede
mig – den ydre – den anden

[4]

er mindre udvendig.
Naturligvis, man kan skifte
Mening om et Billede, dels
ved at se mere paa det
dels ved Paavirkning, – selv
øvede Øjne kan lade sig
narre i første Øjeblik af en
eller anden flot Distance-
blænder, men dels hører
mit Billede ikke til den
Art og dels har du en
Harme næsten Arrigskab i

din Tone, der trods det
at det ikke ligner dig meget
at lade dig paavirke ude
fra, næsten kunde tyde
paa at du i dette Til[-]
fælde havde modtaget
nogen Paavirkning. – For
hvorfor være saa vred paa
det Billede? Det er det
samme som at være mis[-]
fornøjet med mig, – jeg staar

[5]

helt inde for det den Dag i Dag.
Jeg kan ikke forstaa, at du kan
tage saa hensynsløst paa
det, og at du tør føle dig
saa sikker overfor en Ven,
hvis rene kunstneriske Be-
stræbelser, kemisk rene for
Bihensyn, du kjender, du ved,
at jeg aldrig ser hverken til
højre eller venstre for at
mede efter Publikums Gunst.
Du har været Vidne til alle
de Vanskeligheder, jeg har
haft at kjæmpe med og
tildels kjæmper med den
Dag i Dag, og du har set
at nu da Kunsthåndvær-
ket har aabnet en Dør
for mig, om end ikke ind
til alle Golcondas Skatte,
saa dog ind til en Plads
ved en af Ægyptens Kjød-

[6]

gryder – saa nøjes jeg hellere
med en Plads ude i For-
stuen til det Kjøkken, hvor
hvor[sic] Gryderne staar og koger,
men hvor jeg kan have

Udsigt til den blaa Himmel
og til en Gang maaske at
kunde flyve frit rundt
der ude, – det er ikke
noget jeg gjør mig til af,
for jeg kan ikke andet,
men det er Egenskaber
du sætter Pris paa hos
alle andre.

Saa er der en anden
Ting, jeg kjender fire Bil
leder, der behandler dette
emne Wattss Rosettis
Boecklins og Blakes;
Tag Gjengivelser af disse
fire Billeder for dig
og tag mit ved Siden

[7]

af – jeg beder dig gjøre det.

Jeg skal ikke paastaae at
mit er det bedste. Watts er
det maaske – men blot
Trangen til at beskæftige
sig med dybtgaaende Emner
forstaar jeg ikke, at du, der
til Stadighed udtaler Sympa-
thi hermed i snart sagt
alt hvad du ellers skriver
ikke paaskjønner hos mig. –
Om Billedets Emne har
vi talt, hvad det er
malet over. Du ved, at
det er udsprungen af en
meget dyb og ægte Følelse,
Samhørighedsfølelse i Sorg
og Modgang og Ulykke, ogsaa
det vilde jeg have troet
du havde haft Forstaaelse
af.

Se det er de Grunde,

der har gjort at din

[8]

Omtale har skuffet mig. –

Jeg synes, at selv om du

ikke har fundet Billedet

helt lykkedes, hvilke Bille

der er for Resten det,

saa kunde det mellem

al den Geschäft, Uveder

hæftighed og Uærbødighed

og Trivialitet fortjene en

anden Omtale af en

Mand, som jeg maa og

ikke kan andet end

tro og stole paa som min

Ven.

din Ven

Harald Slott-Møller

Danmark 1. IX. 1905.

Slottet i Mølle

Kjære Hanne

Jag har Artikkelen om Mentzer,
jag kjendte den fra Tidningen,
men jeg har jo en pæn lille
Samling af mine Artikler i
Løstryk, saa jeg takker dig
for Forpagtelsen af denne,
altså for den Forpagtelse der
naaede mig at være Artikler.
Men det er endnu en
Grund, hvorfor jeg er glad
for at du har sendt mig
den og det er fordi du der
med den giver mig en
Lejlighed til at skrive til
dig inden vi træffer i
Byen til Efteraaret. —
Det overrasker dig ikke, at
din Omtale af mig i din

Antikvaren og Jørgensen
vijsene var mig en rigtig
Skuffelse. Skuffelse fordi
jeg af to Grunde havde ventet
en ganske anden Omtale.

Du husker at vi beg-
stavelig gik paa hinanden
den første eller en af de
allerførste Dage. Udødeligheden
var saavel af den sagde

Udødelighed til mig. Jeg
syntes det var et meget om-
væltende, og han havde sagt

at vi gik hen foran Trille-
det, og du talte om et af
andet, og ikke syntes du
med det - uventeligt. Jeg
nagte med Udødeligheden

og nagte med Selvfølgelig
- husker du? - Men med
det Gudskeo jeg har til sin

støtte, til Tiden næsten stiger
Karakter, og jeg mig end be-
mest om, at du ikke maa
sige noget saadant naar du
ikke mente det - navnlig da

jeg slet ikke havde spillet
om din Mening - i saa Fald
kunne maaske det betyde
og mig i din Karakter,
at gode Hjerte gaar dig

til det om du maa henvende
lignende end du stræber
tægt mente, - men din
Udødelighed kom uoppe-
der, og havde for ikke at sige

at det navnlig at om du
slet ikke gik mit Trille-
paa Brude. - Ser du
dette er den ene Grund,
hvorfra din Omtale af

Paolo og Francesca skuffede
mig - du gave - du anden

er minde udmeldig.

Naturligvis, naar man kan seje
Mening om et Billede, dels
med at se mere paa det
dels med Paavirkning, - selv
omaa Jone kan lade sig
naar i første Billede af en
eller anden fast Distance =
beholder, men dels hører
mit Billede omme til den
Art af dels men der en
Havne næsten Arrigskab i
sin Tone, der træder det
at det omme ligger sig mest
at lade sig paavirke ude
fra, næsten kun en Lyse,
paa at du i dette Til
fælde har en Modtagelse
naar Paavirkning. - For
hvorfor var der med paa
det Billede? Det er det
samme som at man vil
fangst med mig, - i næsten

hvis inden for det aar Dg i Dg.
Jeg kan ikke forstå, at du kan
dog saa hensynsløst gøre
det, og at du dog gjør dig
saa sikker om en Vær-
huus rene kunstneriske Be-
stræbelser, kemisk rene for
Bihensyn, du kjender, du ved
at jeg aldrig ser hvor man til
hjem eller venster for at
med en Publikums Gavn.
Du har været Vidne til alle
de Vanskeligheder, jeg har
haft at kæmpe med og
til alle kæmper med den
Dag i Dag, og du har set
at nu da Kunsthaandvær-
ket har aabnet en Dør
for mig, om end ikke ind
til alle Golcondaas Skatte
saa dog ind til en Ildas
ved en af Egyptens Kjöb-

gryder - Laa nger in helom af - in beider dy zippe der
india en Perak, na i Ton- dy skal inne praeslaa at
staen til det Koffraus, twee mit en det beeste, Watts en
twee gryderne slaar as Kogon, det maaske - men beot
men Maer in Kam hane, Seengen til at beskaffes
dangst til den beae Skimmes in med dyotgaande Emmen
af til en Gang maaske at fastaan in ihm, at an, der
Kunde flegre pit rumar til Straigma uklaes, Lympa-
den uat, - der en ikke thi beuea i onat seet
nager in gjev mig til af, at hvad an ellers skrive
for in kam ihm andet, inne praestijner hos mig.
men der en Egeusken Om Prillaus Emmen hen
an saten Pris pra hos ni taet, hvad der er
alle an an. maet me. Du ned, at
Laa en der en anden der en uopringzen af en
Tuy; in kinder fire Die meget dyb g agte, Praem
naas der bekaender dete Laan herighedsjaeren i Sag
Emm's Watts' Rosetis g Modgong af Ulygum, apas
Baekleins g Blakes; der mical in have taet
Tay Winguere af ain an hwan Wepst Ferstaaden
fin Prillaad for ag af.
g Tay mit ned Shaw Le der en an Juma
der hen giet at ain

Omtale han skeppt mig.
Jeg synes, at selv om du
ikke har fundet Billeaut
helt cyphraes, hvilk Bille
aut er for Resten det,
saa kunde det mellems
af den Gesongt, Under
hæfthet af Uesupaiske
og Trivialitet fortjæne en
anden Omtale af en
Mand, som i Maas og
ikke kan andet end
tro og otale paa sin
Ven.

din Ven

Harald Lant. mper
①